

# 1. Mose 39



Septuaginta (LXX)

**1** ιωσηφ δὲ κατήχθη εἰς αἴγυπτον καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν πετεφρης ὁ εὐνοῦχος φαραω ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ αἰγύπτιος ἐκ χειρὸς ισμαηλιτῶν οἵ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ

**2** καὶ ἦν κύριος μετὰ ιωσηφ καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ τῷ αἰγυπτίῳ

**3** ἥδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ ὅσα ἀν ποιῇ κύριος εὐόδοι ἐν ταῖς χεροῖν αὐτοῦ

**4** καὶ εὗρεν ιωσηφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ εὐηρέστει δὲ αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ ἔδωκεν διὰ χειρὸς ιωσηφ

**5** ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ ηὐλόγησεν κύριος τὸν οἴκον τοῦ αἰγυπτίου διὰ ιωσηφ καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ

**6** καὶ ἐπέτρεψεν πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας ιωσηφ καὶ οὐκ ἥδει τῶν καθ' ἔαυτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὕτως ἥσθιεν αὐτός καὶ ἦν ιωσηφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὅψει σφόδρα

**7** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ ιωσηφ καὶ εἶπεν κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ

**8** ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν εἶπεν δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χειράς μου

**9** καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ διὰ τὸ σὲ γυναικα αὐτοῦ εῖναι καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ

**10** ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ ιωσηφ ἡμέραν ἔξημέρας καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ

**11** ἐγένετο δὲ τοιαύτῃ τις ἡμέρα εἰσῆλθεν ιωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐθὲὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω

**12** καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἴματίων λέγουσα κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ καταλιπὼν τὰ ἴματα αὐτοῦ ἐν ταῖς χεροῖν αὐτῆς ἔφυγεν καὶ ἔξῆλθεν ἔξω

**13** καὶ ἐγένετο ως εἶδεν ὅτι κατέλιπεν τὰ ἴματα αὐτοῦ ἐν ταῖς χεροῖν αὐτῆς καὶ ἔφυγεν καὶ ἔξῆλθεν ἔξω

**14** καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα ἵδετε εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα εβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν εἰσῆλθεν πρός με λέγων κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ

**15** ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα καταλιπὼν τὰ ἴματα αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγεν καὶ ἔξῆλθεν ἔξω

**16** καὶ καταλιμπάνει τὰ ἴματα παρ' ἑαυτῇ ἔως ἥλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ

**17** καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα λέγουσα εἰσῆλθεν πρός με ὁ παῖς ὁ εβραῖος δν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαιᾶσαι μοι καὶ εἶπέν μοι κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ

**18** ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὑψωσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα κατέλιπεν τὰ ἴματα αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω

**19** ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ρήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὕτως ἐποίησέν μοι ὁ παῖς σου καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ

**20** καὶ λαβὼν ὁ κύριος ιωσηφ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὄχυρομα εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὄχυρῷματι

**21** καὶ ἦν κύριος μετὰ ιωσηφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος

**22** καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλακ ὁ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς ιωσηφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ

**23** οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλακ ὁ δεσμωτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν πάντα γάρ ἦν διὰ χειρὸς ιωσηφ διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει κύριος εὐώδουν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ